

Avui et prego, Senyor, per aquests seminaristes... | J. Casals.....

Estic reunit amb ells a la capella a l'entorn de l'altar, en el moment de celebrar l'eucaristia. Procedeixen de bisbats diferents i conviuen sota un mateix sostre. Seran els nostres futurs preveres. Fent previsió de la feina que els espera, haurien de ser molts més. Aquí els tens, Senyor.

De dilluns a divendres, els matins van a classe i dediquen les tardes a l'estudi. És la base de la seva formació intel·lectual. Juntament amb això, ritmen el seu horari amb les estones de pregària i executen les tasques que comporta una vida de família o comunitat. Aquí els tens, Senyor.

Els caps de setmana, però, se'n van a casa. És el lloc on retroben el lligam amb la família, la parròquia, la ciutat o poble, consolidant així la vinculació amb la pròpia diòcesi que serà el seu punt de destinació, el lloc on exerciran el seu ministeri ordenat. Aquí els tens, Senyor.

Són ells qui han triat aquest camí com a resposta a una vocació que ha estat sembrada, talment una llavor, en els seus cors. Algunes vegades no se sap gaire com hi ha vingut a parar, ni com hi ha arrelat i crescut. L'important, però, és que ells se n'han adonat. N'estan contents, Senyor.

Durant els anys de formació els cal aprendre que tots els seus pensaments i accions han d'estar amarats

per la caritat pastoral. Aquella mateixa caritat de Jesús, bon Pastor, que, donant la vida pel ramat, ha de ser la seva llum i guia. N'estan contents, Senyor.

Des d'ara ja miren de posar-ho en pràctica com a membres d'una Església en la qual no faran de funcionaris sinó de servidors. I la seva divisa serà la d'estimar Crist en el germà dins una comunitat també de germans amb funcions i carismes diferents. N'estan contents, Senyor.

Davant les moltes dificultats que sorgiran al llarg del seu ministeri els caldrà una fe lluminosa, una esperança ferma i una caritat sense fronteres. Hauran de viure i actuar amb el convenciment que el missatge que anuncien és obra de l'Esperit. Sigues, Senyor, el seu ajut.

Sovint l'entorn en què es mouran els anirà posant a prova. No podran seguir la norma de «tothom ho fa» i en determinats punts hauran d'anar contra el corrent. Hauran de vèncer els afalacs de dur una vida còmoda i egoista. El seu camí és el de Jesús. Sigues, Senyor, el seu ajut.

Fins i tot la mateixa Església els pot semblar un problema, amb la llum i les ombres dels dos mil anys d'història. La diversitat de parers a vegades porta a discrepàncies enfrontades. I hauran de conjuminar unitat i pluralisme, fidelitat i adaptació. Sigues, Senyor, el seu ajut.

Foto: D.C.

full

DIOCESÀ

SOLSONA | VIC

«L'oreneta s'hi fa un niu»

Visitant l'església de Lindos, a l'illa de Rodas, un detall que va cridar l'atenció del grup de turistes fou un niu d'orenetes que hi havia a l'atri del temple, en un dels costats de la porta d'entrada. A més de fer-ne la corresponent foto, aquesta imatge del niu d'orenetes els va fer més vius i més propers els sentiments expressats en els primers versets del salm 83(84):

«Que n'és, d'amable, el vostre temple, / Senyor de l'univers!
/ Tot jo sospiro i em deleixo / pels atris del Senyor. / Ple de goig i amb tot el cor / aclamo el Déu que m'és vida. / Fins l'ocell hi troba casa, / l'oreneta s'hi fa un niu / on posar la fillada, / prop dels vostres altars, / Senyor de l'univers, / rei meu i Déu meu. / Feliç el qui viu a casa vostra / lloant-vos cada dia!»

full diocesà | Solsona i Vic

DIRECTORS:
VIC: Josep Casals
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09
Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Josep Àngel Colomé
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 649 636 990 i 973 48 01 72
Correu electrònic: jacolomes@hotmail.com

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.
REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC
ADMINISTRACIÓ:
Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 93 889 14 78 / Fax 93 88919 09
IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60

Davant la bellesa d'una flor.....

Una assídua lectora del Full ens ha fet arribar la fotografia que reproduïm. Ens mostra una flor que llueix el seu esclat de vida enmig d'un rocam inhòspit. L'amable comunicant diu que va fer-la un dia que, anant d'excursió, baixava de Nou Creus cap a Núria. La va fotografiar per una raó més aviat personal i subjectiva: perquè li agraden les flors i perquè se li acudí de pensar en els infants de la catequesi. A partir d'aquí, cadascú en pot treure les conclusions que vulgui. Oi que són moltes les persones a qui sentim a dir –o som dels qui també ho diuen– que els hi agraden les flors? I que, consegüentment, restem meravellats davant la bellesa de la seva

diversitat de formes i colors? Sempre que és possible, en tenim a casa o al jardí i ens plau de contemplar-les en plena natura, creixent airoses en els llocs més inversemblants; a vegades, com és el cas, per tal de parar-se davant seu i obrir la porta de la reflexió. Qui ha portat la llavor fins aquest indret? ¿Haurà estat el vent, un ocell? Com ha aconseguit d'arrelar i créixer? Sembla talment un miracle. I tot seguit pensem en les persones, en aquest cas en els infants de catequesi. Tindrà la seva fe la força i la bellesa que admirem en la flor? Aconseguiran de veure que creix enmig de l'aridesa que sovint els envolta? La resposta és que sí, perquè, en un lloc ben inhòspit, ha nascut una flor.

Diumenge XVIII de durant l'any | Cicle A

Lectura del profeta Isaïes (55,1-3)

Això diu el Senyor: «Oh tots els assedegats, veniu a l'aigua, veniu els qui no teniu diners, compreu i mengeu, compreu llet i vi sense diners, sense pagar res. Per què perdeu els diners comprant un pa que no alimenta i malgasteu els vostres guanys en menjars que no satisfan? Escolteu bé, i tastareu cosa bona, i us delectareu assaborint el bo i millor. Estigueu atents, veniu a mi, i us saciareu de vida. Pactaré amb vosaltres una aliança eterna, els favors irrevocables promesos a David.»

Salm responsorial (Salm 144)

Tan bon punt obriu la mà, Senyor, ens sacieu de bon grat.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (8,35.37-39)

Germans, qui serà capaç d'allunyar-nos del Crist, que tant ens estima? ¿Els contratemps, la por, les persecucions, la fam o la nuesa, els perills, la mort sagnant? De tot això en sortim fàcilment vencedors amb l'ajut d'aquell qui ens estima. Estic ben segur que ni la mort ni la vida, ni els àngels o altres poders, ni res del món present o del futur, ni els estols del cel o de les profunditats, ni res de l'univers creat no serà capaç d'allunyar-nos de Déu que, en Jesucrist, el nostre Senyor, ha demostrat com ens estima.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (14,13-21)

En aquell temps, quan Jesús rebé la nova de la mort de Joan Baptista, se'n anà amb una barca cap a un lloc despoblat. Així que la gent ho va saber, el van seguir a peu des dels pobles. Quan desembarcà veié una gran gentada, se'n compadi i curava els seus malalts.

Els deixebles, veient que es feia tard, anaren a dir-li: «Som en un indret despoblat i ja s'ha fet tard. Acomiadeu la gent. Que se'n vagin als poblets a comprar-se menjar.» Jesús els respongué: «No cal que hi vagin. Doneu-los menjar vosaltres mateixos.» Ells diuen: «Aquí només tenim cinc pans i dos peixos.» Jesús respongué: «Porteu-me'ls.»

Llavors ordenà que la gent s'assegués a l'herba, prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, digué la benedicció, els partí i donava els pans als deixebles i ells els donaven a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves plens de les sobres.

Els qui n'havien menjat eren tots plegats un cinc mil homes, sense comptar-hi les dones i la mainada.

Tothom en menjà
tant com volgué

La virtut de l'esperança | Romà Casanova, bisbe de Vic

Troblem en el Catecisme de l'Església Catòlica: «L'esperança és la virtut teològica per la qual desitgem el Regne del cel i la vida eterna com la nostra felicitat, bo i posant la confiança en les promeses de Crist i recolzant-nos, no pas en les nostres forces, sinó en l'auxili de la gràcia de l'Esperit Sant» (núm. 1817). Els elements que apareixen en aquesta fórmula són clars: l'esperança fa posar la mirada en el futur ple de vida, sabent que l'amor de Déu, que en el rostre de Crist i en el seu Cor obert s'ha manifestat, no pot enganyar i amb la seguretat de l'ajut de la gràcia de Déu al qui amb humilitat li demana la seva misericòrdia.

L'esperança sembla ser la més petita de les virtuts teològiques, però és l'alè que manté ben vives i actives, la fe i la caritat. Diu també el Catecisme: «La virtut de l'esperança respon a l'aspiració de la felicitat posada per Déu en el cor de cada home; assumeix les esperances que inspiren les activitats dels homes; les purifica per ordenar-les al Regne del cel; protegeix del descoratjament; sosté en tot desampar; eixampla el cor amb l'espera de la felicitat eterna. L'impuls de l'esperança preserva de l'egoisme i condueix a la benaurança de la caritat» (núm. 1818).

Els bisbats de Girona i Lleida tenen un nou bisbe

Els nomenaments es van fer públics el dia 16 de juliol. Al bisbat de Girona hi ha estat destinat un prevere del bisbat de Terrassa, Francesc Pardo Artigas (nascut a Torrelles de Foix l'any 1946), i al bisbat Lleida, el qui fins ara era bisbe de Menorca, Joan Piris Frígola (nascut a Cullera, València, l'any 1939). El nostre desig i la nostra pregària és que el seu treball apostòlic com a bisbes sigui fecund.

Apostolat de l'Oració

Les intencions de Sant Pare per al mes d'agost són les següents:

Intenció general: Que la humanitat respecti el pla de Déu sobre el món i estimi la creació com a autèntic do que Déu ens ha fet.

Intenció missionera: Que el Poble de Déu respongui a la crida a ser sant i evangelitzador, discernint els seus carismes i millorant la seva formació humana i espiritual.

Agenda litúrgica de la setmana

<p>3 ■ Diumenge XVIII de durant l'any /A. Santa Lídia, verge. Sant Nicodem (s. I). Lectures: Isaïes 55,1-3 / Salm 144 / Romans 8,35-37-39 / Mateu 14,13-21</p> <p>Litúrgia de les hores: Setmana II</p> <p>4 ■ Dilluns. Sant Joan Maria Vianney, prevere (†1859). Lectures: Jeremies 28,1-17 / Salm 118 / Mateu 14,22-36</p> <p>5 □ Dimarts. La Mare de Déu de les Neus. Sant Osvald, laic (†642).</p>	<p>Lectures: Jeremies 30,1-2.12-15.18-22 / Salm 101 / Mateu 15,1-2.10-14</p> <p>6 ■ Dimecres. La Transfiguració del Senyor. Sants Just i Pastor, màrtirs (†304). Lectures: Daniel 7,9-10.13-14 / Salm 96 / Mateu 17,1-9</p> <p>7 □ Dijous. Sant Gaietà, prevere (†1547). Sant Sixt, papa (257). Lectures: Jeremies 31,31-34 / Salm: Jeremies 31,10-13 / Mateu 16,13-23</p> <p>8 □ Divendres. Sant Domènec de</p>	<p>Guzmán, prevere (†1221). Lectures: Nehemies 2,1.3;3,1-3.6-7 / Salm: Deuteronomi 32,35-41 / Mateu 16,24-28</p> <p>9 ■ Dissabte. Santa Teresa Beneta de la Creu, religiosa (†1942). Lectures: Osees 2,16b.17b.21-22 / Salm 44 / Mateu 25,1-13</p> <p>10 ■ Diumenge XIX de durant l'any /A. Sant Llorenç diaca i màrtir (†258). Lectures: I Reis 19,9a.11-13a / Salm 84 / Romans 9,1-5 / Mateu 14,22-33</p>
--	---	---

Doneu-los menjar vosaltres mateixos | F.G.T.

Us imagineu l'astorament dels apòstols quan Jesús els diu que donin menjar a aquella multitud que ells volien acomiadar perquè anessin als poblets a comprar-ne? Ells, pobres, només tenien cinc pans i dos peixos.

La nostra situació és semblant. Hi ha una gran gentada mancada d'aliment espiritual i tenim la impressió que se'ns fa tard per a poder-los donar el que necessiten. I Jesús ens diu: «Doneu-los menjar vosaltres mateixos.» Com els apòstols, estem mancats de recursos: som pocs, ens fem vells i l'ambient no és propici.

Tenim, però, la possibilitat de posar a disposició de Jesús el que som i el que tenim,

com van fer els apòstols amb els cinc pans i el dos peixos. Jesús pot multiplicar les nostres minses aportacions. Les dificultats poden ser moltes, però «de tot en sortim fàcilment vencedors amb l'ajut d'aquell que ens estima».

En l'eucaristia Jesús se'ns dona com a pa de vida, signe i preludi del banquet celestial en el qual vol aplegar tots els fills de Déu dispersos. Llavors ens adonarem que no s'ha perdut res del que li hem ofert i que la seva generositat ha donat eficàcia a l'obra de les nostres mans perquè tothom tingui vida a desdir.